

mi pokaže, so je tu tucžna pjeršcěz a póda. Hdž lěš spusčezamy, mamy dobre pastwišcěza a plóдне pola.“

Hdž so Lubin je wschěm kublom s dotalneho domu sebra, sczahny so tež Duban s zhlým splahom šobu. —

A tak buschtej na podnožach lubošneje hory nowe šydle šaloženej. Tam, hdž běšce prjedy s wólschemi wscho šaroscěne, natwari šebi Duban nowe domy, kotrymž Woleschniza rěfachu. A druha wješ, Lubinowe šydlišcězo, dosta mjeno Lubij. Dženša wona Stary Lubij rěfa, s kotrehož hake je pošdžišcho město Lubij šrostlo.

Me pscheczo Lubij?

Schtož je Dubanowe šašydlišcězo bylo, njemóhlo to Dubanezy rěfacz? Njedyrbjeli Lubinowemu šaloženju Lubinezy prajicz? Šo cžim dha mjeno Lubij?

Někotši takle wukladuja:

Lubin je, rjane štrony wohladawšchi, radoščiwje šanješl: „Šaj, tu šo mi lubi!“ A tež Lubinzyny nan je rjeł: „Tu šo mi lubi.“ A tež Lubinka šem pschishedšchi je šwješelena prajila: „Tu šo mi tak psche wscho lubi!“

S teho je mjeno Lubij date. —

Šašo drusy takle mjenja:

Prěni šaložer je Lubin byl, a Lubinka je luba hwěška jeho dušche byla. A po jeju mjenje městno Lubij rěfa.

A tež hišcěze druhe wukladowanja šo šlyšcha. Schto móhł to njedwělownje wujafnicž? My to njebudžemy. Njech s tym je, kaž chze.

My jenož pschejemy: Njech wschitkim kiž tu bydla Bože žohnowanje kěze, so šo jim tu na šemi lubi. Njech šu tež w pobožnošcži žiwí, kaž šo to jandželam lubi, so po šemškim woteńdženju do krašneho raja pschińdu, hdž budže šo šbóžnym dušcham pola Boha do wěčnošcěze lubicz.

Myto ša pscheradu.

Hdž běšce israelski lud psches Ščerwjene morjo s Egiptowškeje cžeknył, dyrbjesche wón hišcěze 40 lět w arabiškej puščinje pschebycz.

S kónz teho cžaša pschińdže wón k mjesam Šanaanskeho kraja, w kotrymž chzyšche pschichodnje bydlicz. — W tym kraju bydlachu